

Vidner omgås sandheden lemfældigt

Sekten har et troværdighedsproblem, som er gennemskuet af danskerne. Derfor er flygtninge og indvandrere nemmere »ofre«, mener kronikøren

Kronik

Af Cyril Malka

For nylig har det været fremme, hvordan Jehovas Vidner får fremgang hos flygtninge og indvandrere her i landet.

I den forbindelse har der været et interview med Jehovas Vidners informationssekretær Erik Jørgensen. Og hans forklaring er blandt andet, at: »De fleste udlændinge er mere åbne end danskerne. De er vant til, at hvis der kommer nogle og besøger dem, så standser de op og lytter, mens danskere er mere kort for hovedet.«

Og derudover forklarer Erik Jørgensen det med, at: »Der er meget få danskere, du kan få en debat om Bibelen og religion med. Men det kan du godt få med udlændinge. De er vant til at tale om troen og er mere åbne over for religiøse spørgsmål. Så når vi kommer til dem, kan vi mange gange meget bedre tale med dem.« Dette har ført til et voksende antal udlændinge i Jehovas Vidner rækker, og derfor har Vagttårnsselskabet oprettet blandt andet serbo-kroatiske menigheder.

Usand påstand

Alt dette lyder ganske godt, hvis det ikke var fordi, der er tale om grov manipulation?

Vi bliver vist nødt til at sætte visse ting i deres rette sammenhæng:

Som det første punkt er det en usand påstand, at det er meget få danskere, man kan få en debat om Bibelen og religion med. Danskerne er blevet mere og mere troende. Som psykoanalytiker har jeg specialiseret mig i kommunikation, personudvikling og nyreligiøsitet som helhed, og jeg har Jehovas Vidner som sub-speciale.

Jeg kan derfor konstatere, at de fleste trosretninger melder om en stigning i antallet af deres medlemmer. Det gælder blandt andet Mormonkirken, Pinsebevægelsen og den Apostoliske Kirke.

Apostoliske Kirke.

Derudover er der et hav af nyreligiøse tilbud, som også interesserer danskerne: Herligheds teologien (Livets ord), Silva bevægelsen, Scientology, Den Niende Indsigt, diverse østligt inspirerede sekter, osv.

Langt de fleste bevægelser melder om stigning i deres medlemkartoteker.

Springbræt

Jeg er lige kommet tilbage fra Norge, hvor jeg var i »Konference om sektofferproblematik for klinisk personale« med repræsentanter fra Norge, Sverige, Finland og Danmark. Der blev der påpeget lige præcis Danmarks rolle omkring nyreligiøsitet, og hvordan Danmark blev brugt som springbræt og hovedkvarter for mange nyreligiøse bevægelser, nemlig på grund af blandt andet Danmarks liberale holdning og danskernes interesse for nyreligiøsitet.

Da danskerne har været meget passive medlemmer af deres folkekirke i mange år, er vi endt (i højere grad end vore nordiske naboer) med at blive mere interesserede i religion og derfor mere modtagelige for nye budskaber end så mange andre.

Det udsagn, at danskerne ikke skulle være interesserede i at tale om religion og om Bibelen, er fri fantasi. Tværtimod er danskerne mere end nogensinde interesserede i at tale om religion.

Ønskedrøm

Ligeledes må udsagnet om, at udlændinge skulle være »vant til at tale om troen og er mere åbne over for religiøse spørgsmål« siges at være noget af en ønskedrøm?

Det nævnes som eksempel, at man har oprettet serbo-kroatiske menigheder, hvoraf jeg udleder, at der er tale om en af de grupper, som var »mere åbne over for religiøse spørgsmål«.

Lige den synes jeg er interessant, eftersom det ifølge en undersøgelse fra 1994 påvises, at under 17% af bosnien var religiøse (henholdsvis muslimer, kristne eller ortodokse). Og der var for det meste tale om den ældre generation!

Jeg vil være mere tilbøjelig til at mene, at flygtningenes interesse i Bibelen og religion og danskernes manglende interesse bunder i noget andet.

Jehovas Vidner har jævnligt været debatteret i offentligheden siden 1992. Det antal mennesker, som er døde på grund af manglende blodtransfusion, kan ikke tælles op længere, og Vagttårnsselskabets holdning over for dem, som ikke blindt adlyder deres regler, i form af udstødelse, har vakt opsigt. Dels i medierne og dels i behandlingssystemet, hvor vi efterhånden har fået et ret så alvorligt problem at slås imod.

Alle disse informationer er naturligvis ikke nået til flygtningene. Enten fordi de ikke har været i landet på det pågældende tidspunkt, eller fordi selv om de var der, var deres kendskab til sproget, på daværende tidspunkt utilstrækkeligt. Dvs. at de skal gøre deres erfaringer selv, og det bliver dvre lære-

penge!

Jeg vil gerne minde læserne om, at dengang de første flygtninge ankom til Danmark fra Bosnien, dengang den danske stat ikke endnu havde fundet et sted til dem at være, og flygtningene stadig boede på en båd, var Vagttårnsselskabet allerede rustet: Jehovas Vidner dukkede op med deres udgave af Bibelen på serbo-kroatiske og fiskede medlemmer blandt dem, som lige havde tabt alt.

Var det mon religiøs interesse, som prægede flygtningenes interesse, eller fortvivlelsen?

Klippefast tro skrider

Problemet er ikke danskernes manglende interesse i religion eller i Bibelen. Problemet er nærmere det, at danskerne er blevet mere oplyste omkring bagsiden af medaljen i det at være Jehovas Vidner, samt at Vagttårnsselskabet har tabt en hel del af sine medlemmer ved at lave om på en række af deres ellers »klippefaste« læresætninger. Jeg vil lige citere lidt for at genopfriske både læsernes og Erik Jørgensens hukommelse.

1914

Jehovas Vidner har indtil nu forkyndt, at vi levede i de sidste dage før Harmageddon siden en gang i 1870'erne.

Russel (Jehovas Vidners stifter) forkyndte dengang, at Jesus ville komme tilbage som regerende konge i 1914 (en dunkel beregning bygget på mistolkningen af diverse bibelske skriftsteder og lidt fusk med diverse datoer). Derfor vil det være dette år, hvor »verdens ende«, slaget ved Harmageddon, skulle stå.

Nu viste det sig, at intet skete dengang ud over første verdenskrig. Og omend dette var ubehageligt, var det dog ikke verdens ende.

Indrømmede Russel, at han havde taget fejl?

Nej, ikke helt.

Han forkyndte, at 1914 var godt nok, men at han

havde overfortolket dens betydning. Jesus var regerende, og derfor var det den generation, som skulle opleve Harmageddon.

Som bevis på, at Jesus var den regerende konge, tolkede man, at det ganske enkelt aldrig var gået så skidt som siden 1914! Dette måtte være et bevis (med diverse skriftsteder som støtte) for, at Satan vidste, at tiden var ved at være der, og derfor virkelig gav den hele armen!

Så fortalte Rutherford (den næste præsident for selskabet efter Russel), at det ville blive 1925, som blev det næste skæbnsvangre år. Og da skete der heller ikke ret meget!

Nye dommedage

Ud over enkelte andre datoer snakkede man en del om 1975, hvor der heller ikke skete noget ud over en del beatniks, og omend de unge mennesker ikke var så gode til at vaske sig, var der langt herfra og til dommedagen!

Men de fleste Jehovas Vidner havde lykkeligvis glemt en del af alle disse gamle historier indtil 1. november 1995, hvor man »krøb til korset« og fuldstændig ændrede mening i betydningen af ordet »generation.«

Altså, Vagttårnsselskabet havde stadig ret! Hvis man forstår begrebet »generation« som en »tidsalder«, og vi, også de unge nulevende, stadig er 1914-generationen. Og af den generation er der dem, som ser tegnene i dag, og så os andre.

Mange medlemmer blev skuffede, da den bastion faldt.

Militærnægterne

Derudover var det sådan, at Jehovas Vidner var kendt for at være militærnægtere. De nægtede ikke blot at udføre uniformeret militærtjeneste, men også civiltjeneste. Dette har ført til, at i nogle lande, hvor man ser strengere på det end i Danmark, blev nogle Jehovas Vidner fængslet (under andre forhold end her i landet!), tabte visse privilegier

og endda tortureret og dræbt.

Dette er for nylig blevet lavet om: Man må nu gerne udføre civiltjeneste. Man er endda begyndt at gøde jorden for den dag, hvor man kan tillade uniformeret tjeneste (vi skal dog vente nogle år, førend Vagttårnsselskabet tager skridtet fuldt ud).

Også der er der en del Jehovas Vidner, som følte sig snydt og rent ud sagt til grin, da de havde været med til at indsamle underskrifter (blandt andet til Amnesty International) for at protestere imod, at deres brødre blev mishandlet på grund af deres holdning til militæret.

På den konto har Vagttårnsselskabet ligeledes tabt nogle medlemmer rundt omkring og naturligvis også i Danmark.

Blod tilladt

Blodspørgsmålet har kostet mangen en Jehovas Vidner livet rundt omkring. Men de færreste ved, at Vagttårnsselskabet rent faktisk tillader brugen af blod!

Blot man får det som enkelte komponenter!

For eksempel i deres brochure: »Hvordan blod kan redde dit liv« (1990) side 27, kan man læse hvordan.

Disse vers er ganske vist ikke formuleret i lægesprog, men Jehovas Vidner forstår dem sådan, at de udelukker transfusion af fuldblod, pakke røde blodlegemer og plasma. Deres religiøse overbevisninger forbyder dog ikke nødvendigvis, at man bruger albumin, globuliner eller hæmofili-præparater.

Og det er nu, at det bliver spændende. Der står lige her ovenover, at plasma er forbudt. Men albumin, immunoglobuliner og fibrogener (som indgår i præparater mod hæmofili) er tilladt? Det sjove er, at hvis man tager de tre elementer og tilføjer vand, har man 99% af blodplasmaet. Som er forbudt! Jeg mindes ikke at have set det bibelske grundlag til ovenstående. Eller også må man indse, at

Vagttårnsselskabet gerne vil lave om på endnu en læresætning, men det risikerer at koste dem temmelig mange medlemmer. For mange er døde på grund af blodspørgsmålet!

På godt dansk: Bordet fanger!

Så man indrømmer heller ikke sine fejl her. Man hugger en hæl og klipper en tå og håber på, at ikke ret mange finder ud af det, så man udadtil stadig lader, som om man siger det, man altid har sagt!

Dette punkt, som har vakt en del debat, og problematikken omkring udstødelsen har gjort, at Vagttårnsselskabet endte med at blive upopulært i den danske befolknings øjne. Og ja, det er nok korrekt, at mange danskere har lukket deres dør for Jehovas Vidner, har ikke været så interesserede i at tale med dem om deres skrifter (som ikke er Bibelen, men en fri fortolkning af denne) og i det hele taget ikke har set meget interesse i at indgå i en dialog.

Derudover skal det tilføjes, at Vagttårnsselskabet er temmelig anklagende over for andre religioner, som den anser som værende vildledning fra Satan. Og især den katolske kirke står for skud (denne er betragtet som værende skøgen, Babylon, moder til al falsk religion).

På samme måde er organisationer som Røde Kors, FN m.m. betragtede som værende dæmoniske.

Alt dette begrænser meget, hvad man kan tale med et Jehovas Vidner om? Med mindre der kun tales om en ting, og dialogen kun går den ene vej.

Alt i alt, i stedet for at smide skylden for sin nedgang hos den danske befolkning på danskerne, ville det være forfriskende, hvis Vagttårnsselskabet begyndte at ændre sin generelle holdning og tage ansvar for sine fejl og vildledninger.

Cyril Malka er psykoanalytiker. Han bor i Asbjergvænge 14 i Gundsømagle.